ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΒΑΡΝΗ τῇ 25 ΜΑΪΟΥ 1891.—Σάββατον ΑΡ 20.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ

Ἐτησία . . . . . λέβα 10.
Ἐξάμηνος . . . . . » 6.

Ἐξωτερικοῦ

Ἐτησία . . . . . φρ. 12.
Ἐξάμηνος . . . . . » 7.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν, διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγάς, καὶ γραμμάτια τῆς Ρουλγαρικῆς τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ 1, ΑΡ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον : -o- à la redaction du journal «Ὀδησσός»

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α'. σελίδι ὁ στίχος 90 ἑκ
Ἐν τῇ β'. » » 80 »
Ἐν τῇ γ'. » » 60 »
Ἐν τῇ δ'. » » 40 »

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται 25 ἑκ.

Μία ἀπὸ τὰς προσεχεῖς βελτιώσεις τῆς «Ὀδησσοῦ» τὰς ὁποίας ἔχομεν κατὰ νοῦν εἶνε ἀναμφιβόλως ἡ συχνοτέρα αὐτῆς ἔκδοσις ἥτις ἐπιτευχθήσεται διὰ τοῦ ἡμετέρου τυπογραφείου τὸ ὁποῖον παρηγγείλαμεν, ὡς γράφομεν ἐκτενέστερον παρακατιόντες εἰς Βιέννην. Ἀλλ' ἡ παραγγελία αὕτη ἀναγκάζει ἡμᾶς ὅπως θερμότερον παρακαλέσωμεν τοὺς ἀξιοτίμους ἡμῶν συνδρομητὰς τοὺς καθυστεροῦντας μέχρι τοῦδε τὰς ἑαυτῶν συνδρομὰς ἵνα ἀποστείλωσι αὐτὰς ὅσον τάχος καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας, μεθ' οἵας ἀπέτισαν τὰς ἑαυτῶν οἱ λοιποὶ καὶ μεθ' ὁπόσης ἐργαζόμεθα καὶ ἡμεῖς ἀόκνως ὑπὲρ τῆς σημέραι βελτιώσεως τῆς «Ὀδησσοῦ» λαμβανομένου πρὸ παντὸς ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις ἀπαιτήσει καὶ κόπους πολλούς, καὶ δαπάνην οὐ σμικρὰν τὸ δὲ κυριώτερον τακτικὴν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς πλρωμὴν τῶν ἐκ Βιέννης ἀποσταλησομένων ἡμῖν συναλλαγματικῶν.

Ἐν Βάρνῃ 24 Μαΐου 1891.

Δριμύτατα ἄρθρα ἀφιεροῦσιν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ ἰδία αἱ Αὐστριακαὶ κατὰ τοῦ Ἑλλην. ἔθνους ἰδίᾳ, ἀφορμὴν λαμβάνουσαι ἐκ τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἐσχάτως παγκοίνου πλέον καταστάσης ὑποθέσεως τῆς σφαγῆς τῆς νεαρᾶς κόρης τὴν ὁποίαν προσπαθοῦσι νὰ ἀποδείξωσι τοῦτ' αὐτὸ Ἑβραΐδα μόλον ὅτι περὶ τῆς ταὐτότητος αὐτῆς οὐδὲν ἐξηκριβωσεν εἰσέτι ἡ ἀνάκρισις· ἡς τὰς πυρρωτώσεις ἀπὸ νέου μᾶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐργασίας ἀγωνιαίως ἀναμένει σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς καθ' ὅσον ἐκ τοῦ εὐσυνειδήτως διεξαχθησομένου αὐτῶν φωτισθήσεται ἅπας ὁ ἐνδιαφερόμενος κόσμος ὅτι ἡ πρᾶξις δὶ ἣν τὸ Ἑβραϊκὸν ἔθνος κατηγορεῖται ἀπὸ τοσούτων ἤδη αἰώνων βεβαία ἢ οὔ τυγχάνει μολονότι περὶ τοῦ πρώτου δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ ἐκ τοσούτων τρανῶν ἀποδείξεων ἃς παρέσχον ἡμῖν τοιαῦταί τινες παρελθοῦσαι ὑποθέσεις κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς σκηνῆς ἀναφανεῖσαι. Ἐκεῖνο ὅμως δυστυχῶς ὅπερ ἀναγκάζει πάντα ἀμερόληπτον καὶ ἐν γένει εὐγενῶς ἀνατεθραμμένον ἄνδρα νὰ δυσανασχετῇ καὶ νὰ ἀηδιάζῃ εἶναι τὰ γραφόμενα τοῦ Αὐστριακοῦ τύπου ὅστις ἀγνοοῦμεν τίνος ἕνεκεν λόγου ἐπιτίθεται τόσον βαναύσως καθ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλλην. ἔθνους προκειμένου περὶ πράξεως ἥτις ἕνεκα δικαίων θρησκευτικῶν λόγων ἔλαβε χώραν οὐχὶ ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει ἀλλ' ἐν ὡρισμένῃ μικρᾷ αὐτοῦ γωνίᾳ, καὶ περὶ τοῦ ἀτόπου τῆς ὁποίας ἐξέφρασαν ἤδη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν ἑαυτῶν ἀγανάκτησιν σύμπαντα σχεδὸν τὰ Ἑλλην. φύλλα. Δὲν εἶναι νομίζομεν διόλου δίκαιον νὰ προπηλακίζηται ὁλόκληρον ἔθνος προκειμένου περὶ ἀτοπήματός τινος καὶ ἰδίᾳ ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα γεννᾷ ἡ διαφορὰ τοῦ θρησκεύματος καὶ τόσαι ἄλλαι θρησκευτικαὶ ἔριδες ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τοῦ εὐφαντάστου λαοῦ ἀναπτυσσόμεναι καὶ μάλιστα προκειμένου περὶ Ἰουδαίων καθ' ὧν πλεῖστα ὅσα ὁ χριστιανισμὸς τρέφει ἐκ παραδόσεως μίσῃ καὶ πάθη οὐ μόνον θρησκευτικὰ ἀλλὰ καὶ δὴ καὶ ἐθνικά. Μόλον ὅτι δὲ τοὺς λόγους τούτους οὐδόλως ἀγνοοῦσι τὰ Αὐστριακὰ φύλλα, τὴν εὐθύνην ὅμως τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἰουδαϊκῶν ταραχῶν ἐπιρίπτουσιν ἐφ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ παραδοξολογικῷ δὲ αὐτῶν πνεύματι ἐχαρακτήρισαν τὸ γεγονὸς τὰ μὲν «ὡς γνώρισμα παρακμάζοντος πολιτισμοῦ» τὰ δὲ ὅτι συνέβη «τῇ ὑποκινήσει τῆς ἐν Κερκύρᾳ ὀρθοδόξου ρωσσικῆς προπαγάνδας», ὁ δὲ σοφὸς καὶ πολὺς «Πεσταῖος Λόϋδ» ἐφάνη μάλιστα ἂν θέλητε καὶ ἀπορῶν πῶς ἡ Εὐρώπη δὲν ἀπέκλεισε τὴν Ἑλλάδα!!! ἕνεκεν τῶν ἐν Κερκύρᾳ σκηνῶν ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι ἐξέλιπε τὸ αἴσθημα ἐν ταῖς ἰδέαις τῆς ἐλευθερίας, τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ δικαίου! Πᾶσαι ὅμως αἱ προμνησθεῖσαι ἐφημερίδες καὶ πλεῖσται ἕτεραι ἃς συντομίας ἕνεκεν παραλείπομεν νὰ ἀναφέρωμεν, ἐκ φανατισμοῦ μᾶλλον, ὡς γνωστὸν καὶ ἐξ ἐχθρικῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα προθέσεως, ἔγραψαν πᾶν τὸ γραφὲν ἀδιασανίστως, ὡς ὑπηγόρευσεν αὐτοῖς ἡ εὐφαντάστος καὶ ζωηρὰ κεφαλὴ τῶν χωρὶς νὰ ἐμβαθύνωσι εἰς τὸ ζήτημα παρέχουσαι ἁπλῶς πίστεις εἰς τηλεγραφήματα διαδιδόμενα ὑπ' ἐκείνων οἵτινες τίς οἶδε τίνων ἕνεκεν λόγων ἀρέσκονται νὰ συκοφαντῶσι τὴν Ἑλλάδα ἵνα καταστήσωσιν αὐτὴν ὑποπτον πολιτικῶς εἰς τὰ Μεγάλα τῆς Εὐρώπης καὶ καλῶς εὐνομούμενα Κράτη.

Ἀλλ' ὅμως πᾶν τοὐναντίον συνέβη· ἡ Ἑλλην. τ. ἔ. κυβέρνησις ἔπραξε τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα ἀκριβέστατα καὶ ὅσον οὐδεμία τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων παρ' ἣ θὰ συνέβαινον τοιαῦται ἀνησυχίαι συνταράσσουσαι ὁλοὲν τὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων αὐτῆς· ἔστρεψε δηλ. τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ ἰδίου ἑαυτῆς λαοῦ καὶ ἐφόνευσε χάριν τῶν πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἐπιζημίων θρησκευτικῶς, πολιτικῶς καὶ δὴ ἐμπορικῶς συμφεροντολόγων καὶ κερδοσκόπων Ἰουδαίων εὐάριθμα τῶν τέκνων αὐτῆς ἐξ οὗ ἔπεται ἡ ἀμεροληψία καὶ ἡ ἀνεκτικότης ἐν τῷ κράτει αὐτῆς παντὸς ἐν γένει θρησκεύματος ἔστω καὶ ἂν τοῦτο εἶναι Ἰουδαϊκὸν πρὸς τούτοις δὲ διὰ τῆς πράξεως ταύτης διεβεβαίωσεν ἐμμέσως καὶ τὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεσιν ὅτι κέκτηται ἀρκοῦσαν τὴν πρὸς καταστολὴν τῶν ταραχῶν δύναμιν χωρὶς παντάπασι νὰ λάβῃ ἀνάγκην ξενικῆς ἐπεμβάσεως. Καὶ μήπως εἶναι τὸ πρῶτον αὐτὸ δεῖγμα ἐν Ἑλλάδι τῆς δικαιοσύνης ἀμεροληψίας καὶ ὑπερασπίσεως αἵτινες παρέχονται τοῖς Ἑβραίοις. Ἐρωτῶμεν τὰ Βιενναῖα φύλλα ἅπερ πᾶν τὸ κατὰ τῆς Ἑλλάδος υἱοθετοῦσιν καὶ διὰ μυρίων σοφιστικῶν ἐπιχειρημάτων κατ' αὐτῆς ἐκτοξεύουσι, εἰς ποῖον ἄλλο ὀρθόδοξόν τε καὶ μὴ Κράτος τῆς Εὐρώπης ἔστω καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων χαίρουσιν οἱ Ἰουδαῖοι τόσα προνόμια ἀνεξιθρησκείας, καὶ ἀναμίξεως εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς ὅσα ἐν Ἑλλάδι; ποῦ τόσον ἀμερολήπτως ὑπερασπίζουσι τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν ὅσον ἐν Ἑλλάδι; ποῦ χορηγοῦνται αὐτοῖς τόσον εὐκόλως οἱαδήποτε πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ θέσεις ὅσον ἐν Ἑλλάδι ἔνθα ἀφίεται αὐτοῖς εὐρὺ τὸ στάδιον καὶ ἐμπορίας καὶ κατοχῆς ὑψίστων πολιτικῶν θέσεων; Ἀπαντῶμεν ἡμεῖς οὐδαμοῦ! καὶ ὅμως μεθ' ὅλην ταύτην τὴν ἀπόλυτον ἣν παρέχει ἡ Ἑλλὰς τοῖς ἀπογόνοις τοῦ Ἰσραὴλ ἐλευθερίαν ὅπερ εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ἰδιάζει μόνον τοῖς πεπολιτισμένοις, εὐνομουμένοις καὶ ἀνεπτυγμένοις Ἔθνεσιν, ἀποκαλεῖται παρὰ τῶν ξένων βάρβαρος καὶ ἀγρεῖκος διατί; διότι δὲν κατεδίκασεν ἴσως ἀνεξετάστως εἰς τὴν ἐσχάτην ποινὴν ὁλοκλήρους τοὺς κατοίκους τῆς Κερκύρας χάριν δύο Ἰσραηλιτῶν· ἂν ὅμως μετήρχετο κατ' αὐτῶν τὰ μέτρα ἅτινα μετέρχονται ἀλλαχοῦ θὰ ἐφείλκυεν ἴσως φρονοῦμεν τὴν συμπάθειαν τῶν Ἰουδαίων οἵτινες εἰς τοὺς πάτρωνάς των ἐκάστοτε θὰ ἔλεγον ὅτι ἀρκετὰ εὐχαριστημένοι μένουσιν ἐκ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἀπολαύουσιν ἐν Ἑλλάδι! Καὶ ὅμως μεθ' ὅλα ταῦτα εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι ἡ Ἑλλην. κυβέρνησις διὰ τῆς δραστηριότητος μεθ' ἧς διεξάγει τὰς ἀνακρίσεις καὶ τῆς παραδειγματικῆς τιμωρίας ἣν θὰ ἐπιβάλῃ τοῖς αὐτουργοῖς τῆς διαταραχθείσης τάξεως, ἀποδείξει ἔτι ἅπαξ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο εἶναι καὶ θὰ ἦ πάντοτε Κράτος πεπολιτισμένον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπικρατεῖ ἀνέκαθεν πνεῦμα ἀνεξιθρησκείας καὶ ἰσότητος, ἡ δὲ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ἐξ ἴσου τοῖς τε Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησι καὶ λοιποῖς ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἐξουσίας αὐτῆς διαιτωμένοις!

ΤΟ ΕΒΡΑΪΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὸ Ἑβραϊκὸν ζήτημα εἶναι ἀπανταχοῦ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει.

Ὁ ἀναπτυσσόμενος ἀντι-σημιτισμός, αἱ κατ' αὐτῶν ἐν Ρωσσίᾳ καταδιώξεις ἔδωκαν αἰτίαν εἰς σκέψεις πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τούτου. Οἱ προεξάρχοντες ἐπὶ πλούτῳ Ἰουδαῖοι ἀσχολοῦνται ἤδη ἐπὶ τούτῳ. Ἡ Ἰσραηλιτικὴ ἕνωσις ἐργάζεται ὁ δὲ Βαρῶνος Χὶρς διδει ἑκατομύρια ὅπως ἀγορασθῶσι γαῖαι ἐν τῇ Ἀργεντινῇ δημοκρατίᾳ πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ὁμοθρήσκων αὐτοῦ. Ἐξέθαψαν μάλιστα ἐσχάτως ἐν ἀρχαῖον σχέδιον, ἢ μᾶλλον μίαν παλαιὰν ἀστειολογίαν, ὅπως ἀγοράσωσι τὴν Παλαιστίνην καὶ μεταφέρωσι τοὺς Ἰουδαίους ἐν τῷ εὐλογημένῳ ἐκείνῳ τόπῳ ἔνθα κατὰ τὴν Βίβλον οἱ ποταμοὶ ρέουσι μέλι καὶ γάλα. Ἀλλ' ὡς φαίνεται τὰ θέλγητρα ταῦτα τῆς παλαιᾶς πατρίδος δὲν ἀρκοῦσιν εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰακωβ. Περὶ τούτου δὲ προκειμένου ὁ ἐν Ὀδησσῷ, ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων Νέων» τοῦ Λονδίνου παρέχει τὰς ἑξῆς ἐποικοδομητικὰς λεπτομερείας: «Ἐσχάτως, λέγει, μοὶ ἐδόθησαν πλεῖσται ἀφορμαὶ νὰ ὁμιλήσω περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μετὰ ἐξεχόντων Ἑβραίων. Τὸ δυνατὸν τῆς κτήσεως τῆς Παλαιστίνης καθόσον ἀποβλέπει τὰ χρηματικὰ μέσα δὲν παρέχει οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν· εἶναι εὔκολος ἡ διαπραγμάτευσις αὐτῆς μεσὰ στῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως πάντοτε πτωχῆς καὶ ὑπὸ χρεωκοπίας ἀπειλουμένης. Ἀλλ' ἐάν, αὔριον τοιοῦτον κράτος ἐσχηματίζετο ἐν Παλαιστίνῃ, δὲν θ' ἀπετέλει παρὰ διαβατικὸν καταφύγιον τῶν Ἰουδαίων οἵτινες θὰ ἐξεδιώκοντο ἐκ Ρωσσίας καὶ τῶν ἄλλων Γκέττο τῆς Εὐρώπης. Ὅσῳ διὰ τοὺς πλουσίους Ἰουδαίους δὲν θὰ εἶχεν οὐδὲν τὸ θελκτικόν. Ἐὰν οἱ Ἰουδαῖοι ἦτο λαὸς παραγωγικός, ὁ σχηματισμὸς τοιούτου κράτους θὰ εἶχε μέγα μέλλον καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ γόνιμα τὰ κεφάλαια ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ ἀποικίᾳ. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἔχει ὅλως ἀντιθέτως. Εἷς ἐκ τῶν Κυρίων αὐτῶν παρετήρησε λίαν εὐθέως: «ὅτι ἐὰν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι ἐγκαθίσταντο εἰς Παλαιστίνην πῶς θὰ ἠδύναντο νὰ ζήσωσι; Ἅμα θὰ ἔλειπον αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ συνδρομαί, θὰ ἠναγκαζόμεθα νὰ ζῶμεν οἱ μὲν εἰς βάρος τῶν δέ, ἕως οὗ ὁ πληθυσμὸς τοῦ νέου Κράτους καταντήσῃ ἐπίσης πυκνὸς ὡς ἐκεῖνος τῶν Γκέττο τῆς Ρωσσίας. Ἡ στιγμὴ τῆς πραγματώσεως τῆς μεγάλης βιβλικῆς προφητείας δὲν ἦλθεν ἀκόμη. Ἐν τούτοις ἡ θέσις μας σήμερον εἶναι ἐν πάσαις ταῖς δημοσίαις ἀγοραῖς τοῦ κόσμου».

Ἡ ἀληθὴς λοιπὸν τοῦ ζητήματος φύσις εἶναι ὅτι Ὁτιδήποτε καὶ καὶ ἂν πράξωμεν δὲν θὰ δυνηθῶμεν ν' ἀπαλλαγῶμεν τῶν Ἑβραίων διότι ὡς τὰ παράσιτα, ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὸν κόσμον ὅπως ζήσωσιν εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι καὶ προφητείας καὶ βασίλεια καὶ γῆν ρέουσαν μέλι καὶ γάλα ἀλλὰ κολακεύοντες πάντοτε τοὺς ἰσχυροὺς τῶν Κρατῶν ἐκείνων εἰς τὰ ὁποῖα προσκαλεῖ αὐτοὺς τὸ συμφέρον!

ΤΑ ΕΝ ΒΑΡΝΗι.

Τυπογραφεῖον «Ὀδησσοῦ. Ὅτε θαρροῦντες ἐξεδίδομεν τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τῆς «Ὀδησσοῦ» ὑπισχνούμεθα τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ὅτι θὰ προμηθευθῶμεν τυπογραφεῖον πρὸς τακτικωτέραν καὶ συνεχεστέραν ἔκδοσιν τοῦ φύλλου. Σήμερον διαβεβαιοῦμεν τοῖς ἡμετ. ἀναγνώσταις ὅτι αἱ μετὰ τοῦ περιωνύμου ἐν Βιέννῃ οἴκου J. H. Rust et Co διαπραγματεύσεις

ἡμῶν ἀπέληξαν εἰς εὐάρεστον σημεῖον, οὕτω δὲ μετά τινα χρόνον ἡ «Ὀδησσὸς» θὰ ἔχῃ μηχανὴν νεωτάτου συστήματος καὶ πλήρες τελειότατον τυπογραφεῖον διωργανομένον κατὰ τὰ ἐν Εὐρώπῃ τυπογραφεῖα καὶ διακριθησόμενον ἐπὶ φιλοκαλίᾳ καλαισθησίᾳ καὶ ἄκρᾳ ἀκριβείᾳ.

Μεταδιδόντες τοῖς πολυπληθέσιν ἡμῶν ἀναγνώσταις τὴν χαροποιὰν ταύτην εἴδησιν πεποίθαμεν ὅτι τὸ ἐνταῦθα κοινὸν καὶ αἱ ἁπανταχοῦ τῆς Βουλγαρίας ὁμογενεῖς κοινότητες καὶ τὰ καταστήματα θὰ ἐνθαρρύνωσιν ἡμᾶς ἐν καιρῷ διὰ συνεχῶν παραγγελιῶν.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐπέτειον μνήμην τῶν ἑλλήνων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἱκανὸν συνέρρευσε πλῆθος εἰς τὴν ἑλληνικὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου δι' ἁμαξῶν καὶ διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Φερδινάνδος ὁ Α'.», καὶ διεσκέδαζον οἱ πάντες εὐθύμως ὅτε αἴφνης ἰσχυρὸν ρεῦμα ὕδατος κατερχόμενον ἐκ τῶν πέριξ χωρίων διέκοψε τὴν εὐωχίαν πάντων καὶ ἀνέτρεψε, ὡς ἄλλη ὑπερφυσικὴ καὶ ὑπέροχος δύναμις, τὰς τραπέζας καὶ τὰς χύτρας τῶν εὐωχουμένων καὶ τῶν πωλητῶν παρασύρον τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν „ὅτι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐποίησαν οἶκον ἐμπορίου"· εὐτυχῶς τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο ρεῦμα διήρκεσεν ἐπὶ 18 μόνον λεπτὰ τῆς ὥρας ἄνευ σπουδαιοτέρων ζημιῶν, διότι ἐγκαίρως ἐσώθησαν καὶ τὰ δύω ἢ τρία παρασυρθέντα ἀνθρώπινα πλάσματα. Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ κακοῦ ἔβλεπέ τις τὰ ἔπιπλα, τὰ φαγητὰ καὶ τὰ διάφορα ἐμπορεύματα τῶν πτωχῶν χωρικῶν ἐπιπλέοντα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὡς ποτε ἔπλεεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε.

— Ἀπὸ τῆς 22-ας τρέχοντος μηνὸς προσεκλήθησαν οἱ πολιτοφύλακες οἱ συμπληρώσαντες τὸ 30—32 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν ὡς καὶ οἱ ἔφεδροι οἱ ὑπηρετήσαντες κατὰ τὰ ἔτη 1879 καὶ 1880· ἀπὸ δὲ τῆς 25-ης οἱ πολιτοφύλακες ἡλικίας 33—34 ἐτῶν καὶ οἱ ἔφεδροι οἱ ὑπηρετήσαντες κατὰ τὸ 1878 πρὸς ὀλιγοήμερον ἐκγύμνασιν κατὰ τὸ 19 ον ἄρθρ. τοῦ νέου περὶ στρατολογίας νόμου.

— Ἐλάβομεν τὸν πρῶτον τόμον τῶν πρακτικῶν τῆς ἕκτης τακτικῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως τῆς βουλγαρικῆς Βουλῆς.

— Ἐν Βάρνῃ λειτουργοῦσιν ἐν συνόλῳ 13 ἀλληλοβοηθητικαὶ ἑταιρίαι ἐξ ὧν δύω εὐεργετικαί: ἡ «βουλγ. εὐεργετικὴ ἀδελφότης τῶν γυναικῶν» καὶ ἡ «ἑλληνικὴ φιλόπτωχος ἀδελφότης». Ὁ σκοπὸς τῶν λοιπῶν, εἶνε ὁ διὰ νομίμου τόκου τοκισμὸς τῶν κεφαλαίων αὐτῶν, δι' ὧν πολλαχῶς ὀφελοῦνται οἱ κάτοικοι τῆς ἡμετ. πόλεως.

—Ἀλλεπάλληλα ἐσχάτως ἀντηλλάγησαν μεταξὺ τῆς ἐνταῦθα ἑλλ. Κοινότητος καὶ τοῦ Σ. Δημαρχείου ἔγγραφα, περὶ τῆς ἀπαιτήσεως λεπτομερῶν λογ/σμῶν τῆς διαχειρήσεως τῆς κοινοτικῆς περιουσίας ὑπὸ τῆς ἐνεστώσης ἐφορίας· ἐν τῷ τελευταίῳ ἐγγράφῳ ἀνήγγειλλον τῇ ἡμετέρᾳ Κοινότητι ὅτι ὡρίσθη πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν λογ/σμῶν ἐπιτροπὴ ἥτις ἀποτελουμένη ὑπὸ τοῦ δημαρχιακοῦ παρέδρου κ-ου Σπ. Σπάσωφ καὶ τῶν ὁμογενῶν κ.κ. Ἐλευθερίου Παστία καὶ Στεργ. Ἀναστασιάδου προσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος τὴν 22 τρ. καὶ ἐδήλωσεν ἐπισήμως τὴν ἐντολὴν αὐτῶν. Οἱ ἔφοροι ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀντέταξαν, ὅτι ἐξέλεγξιν λογ/μῶν δύνανται νὰ ἐπιτρέψωσι μόνον κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους (30 Ἰουνίου) ὅτι καθορισθήσονται ἀκριβέστερον τά τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς Κοινότητος, οὕτω δὲ ἡ ἐπιτροπὴ συντάξασα κατὰ τὰ νενομισμένα πρωτόκολλον ἀπῆλθεν ἄπρακτος καὶ ἐπέδοκεν αὐτὸ τῷ Σ. Δημάρχῳ ὅστις θὰ παραπέμψῃ αὐτὸ εἰς τὸν νομάρχην Βάρνης.

— Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ γηραιοῦ καὶ τοῖς πᾶσι σεβαστοῦ ὁμογενοῦς ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ἐπισυμβάντα τὴν 21 τρέχοντος ἐν Παρισίοις παρὰ τὰς προσπαθείας τῆς ἐπιστήμης. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ γηραιοῦ ζαπλούτου τὰ ἐνταῦθα καταστήματα Χατζοπούλου ἐτήρησαν τριήμερον πένθος καὶ δὴ τὸ τοῦ Κ. Χατζοπούλου ἐπὶ πλέον ἐκαλύφθη διὰ μελανοῦ ὑφάσματος καὶ ἐξέδοτο ἐπ' ὀνόματι τῶν υἱῶν Κ. Χατζοπούλου ἀγγελίας ἀγγελλούσας μετ' ἀφάτου λύπης τὸν θάνατον τοῦ σεβαστοῦ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ.

Ταῖς τρωθείσαις οἰκογενείαις ἐκφράζομεν εἰλικρινῆ συλλυπητήρια.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Σβομποδᾷ».

«Αἱ ξέναι ἐφημερίδες ἀφηγοῦνται ὅτι συμπλοκαί τινες ἐγένοντο μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Τούρκων κατὰ τὰ Βουλγαρο-τουρκικὰ σύνορα τῆς Ροδόπης, προσθέτουσι δέ, ὅτι συνεπείᾳ τῶν γενομένων ταραχῶν ἐπεδόθη τῇ βουλγαρικῇ κυβερνήσει παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης διαμαρτύρησις.

«Εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀναγγείλωμεν, ὅτι οὐδεμία διαμαρτύρησις ἐπεδόθη, διότι ἡ ὑπόθεσις τὴν ὁποίαν τόσον μεγάλην παρέστησαν, δὲν εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ προκαλέσῃ χαλάρωσιν τῶν Βουλγαρο-Τουρκικῶν σχέσεων, ἀλλ' εἶναι καθαρῶς ζήτημα ἐσωτερικῆς τάξεως τῆς χώρας.

«Ἰδοὺ πῶς συνέβησαν τὰ πράγματα: Τινὲς τῶν ἐν Ροδόπῃ Τούρκων, καθ' ἕκαστον ἔτος διέρχονται μετὰ τῶν ποιμνίων των τὰ Βουλγαρικὰ σύνορα καὶ διαιτῶνται ἐντὸς τῆς Βουλγαρίας καθ' ὅλον τὸ θέρος. Οἱ Τοῦρκοι οὗτοι δὲν πληρώνουσιν οὔτε ἐν Τουρκίᾳ οὔτε ἐν Βουλγαρίᾳ φόρους, διότι, ὅτε ἐν τῇ πρώτῃ πληρώνονται οὗτοι εἰσὶν ἀπόντες ἐκεῖθεν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἀρνοῦνται νὰ πράξωσι τοῦτο μὴ ὄντες Βούλγαροι ὑπήκοοι. Τὸ παρὸν ἔτος ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀταξίαν ταύτην καὶ ἐπειδὴ εὗρεν ἀντίστασιν, ἠναγκάσθη νὰ ἐπιβληθῇ ἐνόπλως. Ἐκ τούτου προῆλθε συμπλοκή τις μεταξὺ τῶν εἰρημένων Τούρκων ποιμένων καὶ τῶν χωροφυλάκων. Ἐφονεύθησαν δὲ ἀνὰ εἷς ἐκ τῶν δύο ἀντιπάλων μερῶν.

«Μανθάνομεν ἐπίσης, ὅτι ἡ κυβέρνησις συνεννοεῖται περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης μετὰ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως διωρίσθη δὲ Τουρκο-βουλγαρικὴ ἐπιτροπή, ἥτις θὰ λύσῃ ὁσονοῦπω τὸ ἀναφυὲν τοῦτο ζήτημα.

— Ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ 4 πυροβολικοῦ συντάγματος καὶ συμπολίτης ἡμῶν κ. Γ. Βάλσαμος δι' ὑπουργικοῦ διατάγματος μετετέθη εἰς τὸ 6 πυροβολικὸν σύνταγμα.

— Τῇ 13-ῃ τρ. ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν χωρίων Κοστενὲτς καὶ Μπάνια τοῦ νομοῦ Σοφίας ἠσθάνθησαν τρεῖς ἐπανηλειμμένας δονήσεις σεισμοῦ τοσοῦτον ἰσχυρὰς ὥστε αἱ οἰκίαι ἰσχυρῶς ἐσείσθησαν.

— Πρὸ τριῶν ἑβδόμων ἤρξατο ἐν ταῖς περιφερείαις Καζανλὶκ καὶ Κάρλοβο κατασκευὴ τοῦ ροδελαίου. Πληροφορούμεθα ὅμως ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἐσοδεία αὐτοῦ εἶνε ὀλιγωτέρα τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους συνεπείᾳ τοῦ ἐφετεινοῦ χειμῶνος.

— Συνελήφθησαν καὶ ὡδηγήθησαν εἰς Φιλιππούπολιν τρεῖς λῃσταὶ τοῦρκοι ἐκ τῆς λῃστρικῆς συμμορίας τῆς Ροδόπης.

— Ἡ «Πλόβδιφ» γράφει, ὅτι τὴν 12, 13 καὶ 14 Μαΐου ἐν τῷ στρατοδικείῳ Φιλιππουπόλεως ἐδικάσθη ἡ ὑπόθεσις λοχίου τινὸς ἐκ τοῦ 14-ου συντάγματος, κατηγορουμένου ἐπὶ ὕβρει κατ' ἀνωτέρου του, πυροβολισμῷ κατ' αὐτοῦ ὅπως φονεύσῃ αὐτὸν ὕβρει κατ' ἀρχηγοῦ τῆς φρουρᾶς καὶ προμελετημένῳ φόνῳ καθ' ἑνὸς λοχίου τοῦ ἰδίου συντάγματος, καὶ ὅτι τὸ στρατοδικεῖον κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς τὸν διὰ πυροβολισμοῦ θάνατον· κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀποφάσεως ὁ κατηγορούμενος οὐδόλως ἐταράχθη.

— Πληροφορούμεθα, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῶν νομαρχιακῶν συμβούλων γενήσονται κατὰ τὸν προσεχῆ Αὔγουστον.

— Καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Βαλτσικίου τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγ. Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου τὸ ἐξῆς δυσάρεστον συνέβη ὅπερ ἠδύνατο νὰ λάβῃ κακὰς συνεπείας. Μετὰ τὴν συνήθη ἱεροτελεστίαν ἐν θέσει καλουμένῃ Ἀκ-πουνὰρ οἱ πολῖται ἐπεδόθησαν εἰς εὐωχίας ἧτις ἔμελλε νὰ λήξῃ διὰ τοῦ ἐθνικοῦ χοροῦ διαρκοῦντος τοῦ ὁποίου βούλγαρός τις ἐν καταστάσει μέθης διατελῶν παρηνόχλει τοὺς χορευτὰς μυρία ὅσα ἀτοπήματα διαπράττων· Ὁ δήμαρχος ὅστις ἦν παρὼν ἀφοῦ παρετήρησεν αὐτῷ ἅπαξ καὶ πολλάκις τὸ ἄτοπον τῆς πράξεως ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους, ἐξακολουθοῦντος τοῦ μεθύσου πρὸς διατήρησιν τῆς εὐθυμίας τῶν κατοίκων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρέστων σκηνῶν νὰ ἐπιβάλῃ αὐτῷ σιωπὴν καὶ ἡσυχίαν διὰ δύω ραπισμάτων ὁπότε ὅμως ὁ ραπισθεὶς βία ἁρπάσας παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ μαχαιρίδιον ἐπλήγωσε τὸν κ. δήμαρχον ἐλαφρῶς καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ ἑορτὴ διὰ τῆς συλλήψεως καὶ φυλακίσεως τοῦ ταραχοποιοῦ.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Φιλιππουπόλεως γεωργικὴ ἔκθεσις θὰ λάβῃ χώραν ἐν τῇ εἰρημένῃ πόλει κατὰ τὸ φθινόπωρον προσεχοῦς ἔτους. Ἤδη τοῦτο ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκομικῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργείου.

— Ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα δύω ἔτη κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν οὕτω καὶ νῦν πολυάριθμα σμήνη πτηνῶν ἐγκατεστάθησαν ἐπὶ τῶν βραχωδῶν ἐκτάσεων τῶν κειμένων μεταξὺ τῶν χωρίων Κνιαζεβο καὶ Γκόρνα-Μπάνια, παρὰ τὴν Σοφίαν. Τὰ ἐν λόγῳ πτηνὰ καταστρέφουτι τοὺς σκώληκας, τὰς ἀκρίδας καὶ τὰ ἐχθρικὰ τῶν ἀγρῶν ἔντομα· τούτου δ' ἕνεκα οἱ χωρικοὶ τὰ ὠνόμασαν, ἐξ εὐγνωμοσύνης « Ἡγεμονικὰ πτηνὰ » καὶ τὰ ὑποδέχονται μετὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τόσον ἀγαθοεργοὺς ξένους περιποιήσεως.

---

(20) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (20)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ.

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ
ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἡ οἰκία τῆς ἐρωμένης.

(Συνέχεια).

Ὁ Ἀρακτσίεφ δείξας αὐτῷ τὰ παράσημα καὶ τὰς λοιπὰς τιμὰς εἶπε· ταῦτα μόνον δύναμαι νὰ σοὶ παραχωρήσω, ὄχι ὅμως καὶ νοῦν, τοῦ ὁποίου ὁ θεὸς σὲ ἀπεστέρησεν ἐκ γενετῆς. Καὶ ὅμως διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀρακτσίεφ ὁ Μιχαὴλ ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος τὰς ὑψίστας βαθμῖδας τῆς αὐτοκρατορίας οὐχὶ βεβαίως διότι κατέστη ἱκανώτερος καὶ εὐφυέστερος ἀλλὰ διότι τυφλῶς ὑπήκουε τῷ αὐτοκράτορι, τὴν θέλησιν τοῦ ὁποίου ἐθεώρει ἀνωτέραν παντὸς νόμου τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀρετῆς. Ἦν τυφλὸν ὄργανον ἐκτελοῦν πᾶν τὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος προστατόμενον.

Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Νικόλαος ὡς εἷς ἄκρον ἀλαζὼν καὶ ἐπιθυμῶν ὅπως οἱ πάντες ὑποτάσσωνται αὐτῷ ὑπερηγάπα τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους· ἐν ᾧ τὰ ἐλεύθερα πνεύματα ἐφοβεῖτο περισσότερον τοῦ λοιμοῦ καὶ ἐθεώρει ὡς καθῆκον νὰ τὰ καταδιώκῃ· οὗτος εἶνε ὁ λόγος δι' ὃν ἀπεμάκρυνεν ἀπ' αὐτοῦ τὸν Ἑρμόλωφ, τὸν Μουράβιεφ καὶ ἄλλους, περιστοιχίζετο δὲ ὑπὸ τῶν Τσερνίσεφ, Βολκόνσκη, Γεδεώνωφ Μαλιῦ Μιχαὴλ καὶ ἄλλων.

Καιρὸς ὅπως εἰσαγάγωμεν τὸν περίεργον ἀναγνώστην εἰς τὸ ἐν λόγῳ παλάτιον.

Ἀνερχόμενός τις τὴν κυρίαν κλίμακα τοῦ παλατίου καὶ στρεφόμενος ἐπὶ δεξιὰ συναντᾷ τὸ δωμάτιον τῆς ἐρωμένης τοῦ αὐτοκράτορος ἤτοι τῆς κυρίας τῆς τιμῆς Νελίδωφ. Ἡ κυρία αὕτη τῆς τιμῆς ἦν συγγενὴς τοῦ Μιχαὴλ καὶ ὡδηγήθη ὑπ' αὐτοῦ τῷ αὐτοκράτορι ὅπως ἐπισύρῃ ἐφ' ἑαυτὸν ἀπεριόριστον τὴν αὐτοκρατορικὴν εὔνοιαν. Ἂς παραδράμωμεν τὰ ἀνατολικῆς ἡδυπαθείας ὄζοντα δώματα καὶ εἰσέλθωμεν ἐντὸς τοῦ ἰδιαιτέρου δωματίου τῆς λατρευτῆς τοῦ Νικολάου.

Τὸ δωμάτιον τοῦτο ἦν διακεκοσμημένον μετ' ἀσιατικῆς πολυτελείας ἀλλ' ἅμα καὶ εὐαισθησίας. Οἱ τοῖχοι ἦσαν κεκαλυμμένοι οὐχὶ διὰ ταπήτων ἀλλὰ διὰ λευκῶν καὶ ἐρυθρῶν ὑφασμάτων τὰ ὁποῖα συνεπτύσσοντο δίκην νεφῶν ἐν τῇ ὀροφῇ ἐφ' ἧς συνεκρατοῦντο διὰ κεχρυσωμένου ἀστέρος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐκρέματο πολυέλαιος.

Πέριξ τῶν κηρίων ὑπῆρχον ἐρυθρὰ ὑαλουργήματα πρὸς ἐξασθένησιν τοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τούτου ἔπιπτεν ἀμυδρότερον. Αἱ ἕδραι καὶ τα καθίσματα ἦσαν ἐκ κεχρυσωμένου ξύλου καὶ ἐρυθροῦ δαμασκηνοῦ ὑφάσματος· ἐπίσης καὶ αἱ τράπεζαι ἦσαν ἐκ πολυτίμου ξύλου. Πέριξ τῆς ἑστίας ἐντὸς ὑαλίνου ἀρμαρίου ὑπῆρχον χιλιάδες κειμηλίων ἐξ ἐκείνων, διὰ τῶν ὁποίων κοσμοῦνται τὰ δωμάτια τῶν ὡραίων νεανίδων. Διεκρίνοντο σινικοὶ μανδαρῖνοι δωρηθέντες ὑπὸ τοῦ ἐν Πεκίνῳ πρέσβεως, ἰαπωνικαὶ ἀρχαιότητες κομισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Πουτιατίν, πορσελάνη τοῦ Μέϊζεν ἐκ Βερολίνου καὶ Παρισίων, μεγάλα τεμάχια μαρ-

— Ἡ βουλγ. κυβέρνησις ἠγόρασεν ἐν ἐργοστασίῳ τοῦ Ἀννοβέρου, κατὰ τὴν ἐφημ. τῆς «Κολωνίας» μεγάλην ἀτμάμαξαν εἰς ἣν ἔδωκε τὸ ὄνομα «Μακεδονία». Ἀλλ' ὅτε ἡ ἀτμάμαξα ἔφθασεν εἰς Βελιγράδιον, οἱ Σέρβοι ἀπήτησαν νὰ ἀπομακρυνθῇ ἡ ἐρεθιστικὴ ἐπιγραφή. Μάτην ὁ βούλγαρος μηχανικὸς ἔλεγε «τί θὰ κερδήσητε; ἡ Μακεδονία θὰ μείνῃ ἰδική μας διότι τὴν ἠγοράσαμεν καὶ τὴν ἐπληρώσαμεν.» Τέλος μετὰ μακρὰς διαπραγματεύσεις κατωρθώθη νὰ ἐπιτραπῇ ἡ διάβασις τῆς ἀτμαμάξης ἥτις ἐγένετο δεκτὴ ἐν Τσάριβρωδ μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ.—Καὶ πάλιν ἠγγελύησαν συγκρούσεις μεταξὺ Ἄγγλων καὶ Πορτογάλων ἐν Ἀφρικῇ, τῶν δ' ἀγγλικῶν φύλλων ἡ γλῶσσα καθίσταται ὁσημέραι ἀπειλητικωτέρα. Ἐὰν τὰ πράγματα ἔβαινον κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ „Χρόνου“ καὶ τῆς «Σημαίας» πρὸ μηνῶν θὰ ἐνεφανίζετο εἰς τὸ στόμιον τοῦ Τάγου ἀγγλικὸς στόλος ὅπως παρασκευάσῃ εἰς τὴν Λισσαβῶνα τὴν τύχην τῆς Ἀλεξανδρείας. ὁ „Χρόνος“ γράφει ὅτι ἐὰν ἡ Πορτογαλικὴ κυβέρνησις δὲν συνομολογήσῃ ταχέως ὁριστικήν τινα πρὸς τὴν Ἀγγλίαν συμφωνίαν καὶ δὲν βιάσῃ τὰ ἐπὶ τόπου ὀργανά της νὰ σέβωνται τὰ συμπεφωνημένα ἡ Ἀγγλία ὑ' ἀναγκασθῇ νὰ τιμωρήσῃ ἰδίᾳ χειρὶ τοὺς ταραξίας. Ἡ „Σημαία“ ἀφ' ἑτέρου ἀξιοῖ νὰ προσκληθῇ ἡ πορτογαλικὴ κυβέρνησις ν' ἀποκηρύξῃ τὴν δράσιν τῶν ἐν Ἀφρικῇ ὀργάνων της. Ἀλλὰ πράγματι δὲν διηυκρινίσθη ἔτι τὶς ὑπέχει τὴν εὐθύνην ἐν τῇ προσφάτῳ συγκρούσει; πολλὰ δὲ διδόμενα γεννῶσι τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἐπετέθησαν οἱ Ἄγγλοι. Ἄλλως τε δὲ ἐκ μὲν τῶν ἄγγλων οὐδεὶς ἔπαθέ τι· ἐκ δὲ τῶν Πορτογάλων ἐφονεύθησαν ἑπτὰ καὶ ἐπληγώθησαν πλείονες μυδροβοληθέντες ἐξ ἀποστάσεως 20 μέτρων ὑπὸ τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ Σαλισβουρῇ ἀγγλων. Ὅτι οἱ πορτογάλοι ἀπεπειράθησαν νὰ κυριεύσωσι τὸ φρούριον δὲν εἶναι φαίνεται πιθανόν. Εἶναι δὲ τοὐναντίον γνωστὴ ἡ φίλερις ροπὴ τῶν τυχοδιωκτῶν, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἡ ἔνοπλος δύναμις τῆς Νοτιοαφρικῆς Ἑταιρίας.

ΡΩΣΣΙΑ.—Ὁ Τσαρεβιτς καὶ ὁ βασιλόπαις Γεώργιος ἀπεβιβάσθησαν αἰσίως εἰς Βλαδικοστὸκ ταὐτοχρόνως δὲ ἐξεδόθη ἐν Πετρουπόλει οὐκάζιον συνδέον τὴν διὰ τῆς Σιβηρίας διάβασιν τοῦ διαδόχου τόῦ ρωσσικοῦ θρόνου πρὸς παντοίας χάριτας. Εἰς χιλιάδας καταδίκων ἀφίενται τὰ δύω τρίτα τῆς ποινῆς εἰς ἄλλους δὲ παρέχονται πλεῖσται ἀνακουφίσεις Ἕτερον θέσπισμα τοῦ Τσάρου ὀνομάζει τὸν διάδοχον αὐτοῦ ἐπίτιμον ἀρχηγὸν τοῦ πρώτου συντάγματος τῶν σιβηριανῶν ἀκροβολιστῶν, καὶ ἐξουσιοδοτεῖ αὐτὸν νὰ ἐγκαινίσῃ ἐν Ὀρούσσῃ τὰ σιδηροδρομικὰ ἔργα δι' ὧν θὰ συνδεθῇ ἡ Σιβηρία πρὸς τὴν Ῥωσσίαν καὶ θὰ προστεθῇ ἓν ἔτι μεγαλούργημα εἰς τὰ κλεῖσαντα τὸν καθ' ἡμᾶς αἰῶνα. Ἐν γένει ἡ διὰ τῶν ἀχανῶν σιβηρικῶν ἐκτάσεων διάβασις τοῦ Μ. δουκὸς ἔσται σειρὰ λαμπρῶν ἑορτῶν καὶ καινῶν θεαμάτων.

— Ὁ ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ „Χρόνου“ τηλεγραφεῖ. «Δύναμαι θετικῶς νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ ἐκ Βιέννης εἴδησις περὶ τῶν προσεχῶν ἀρραβώνων τοῦ Τσάρεβιτς μετὰ τῆς τριτοτόκου θυγατρὸς τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου εἶνε ὅλως ἀνυπόστατος, οὐδὲ ὑπάρχει πιθανότης τις ὅτι ὁ ἡγεμὼν θὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα ἐπὶ πολὺν χρόνον. Τοὐναντίον ἐγνώσθησαν περὶ τῆς προσφάτου ἐπισκέψεως τοῦ Νικήτα ἐνταῦθα λεπτομέρειαι μὴ συμβιβαζόμεναι πρὸς τὴν ὑπὲρ «τοῦ μόνου φίλου» πρόποσιν ἥτις ἐστοίχισε τῇ Ῥωσσίᾳ ἐν ἑκατομμύριον ρουβλίων· ἐπαρθεὶς δ' ἐκ τῆς δηλώσεως ὁ πρίγκηψ προσέκρουσεν εἰς τὰ αἰσθήματα ὑψηλῶν ἐνταῦθα προσώπων. Ἡ ρωσσικὴ αὐλὴ ἐβαρύνθη τὰς ἐπισκέψεις τῶν Μαυροβουνίων, οὐδεὶς δὲ περιέμενε τὸν πρίγκηπα κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Μ. δουκὸς Νικολάου. Ἐπισήμως ἡ αὐλὴ τὴν ἄφιξίν του ἐφάνη μαθοῦσα μόνον μετὰ πολύωρον ἐνταῦθα διαμονὴν ἡ δὲ γενομένη αὐτῷ ὑποδοχὴ θεωρεῖται ἐνταῦθα ὡς ψυχροτάτη».

Σ. Σ. Τὸ βέβαιον ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ Τσάρεβιτς ἐδόθη ἐξ ὁλοκλήρου τῇ ὡραίᾳ κ' ἐρατεινῇ Ἑλληνίδι βασιλόπαιδι Μαρίᾳ, ἐπιρρώσει δὲ τὴν ἀμφοτέρωθεν συμπάθειαν τὸ ἀρτίως ἐν Ἰαπωνίᾳ γεγονός.

ΣΕΡΒΙΑ. Τὸ ὄργανον τῆς Σερβικῆς κυβερνήσεως ἐδημοσίευσεν ὅτι τὰς ὀχλαγωγίας τοῦ Βελιγραδίου ὑπεκίνησαν οἱ ἡγέται τῶν προοδευτικῶν, ὀνομαστὶ δέ, πλὴν ἄλλων οἱ στρατηγοὶ Χορβάτοβιτς καὶ Λεσανίν· ἀλλ' ὁ Χορβάτοβιτς ἀπεκρίθη διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ἔμεινεν ὅλως ἀμέτοχος καὶ ὅτι ἂν ἀνεμιγνύετο ἀλλοῖαι θὰ ἦσαν αἱ διαστάσεις καὶ ἀλλοία ἡ ἔκβασις τῆς διαδηλώσεως.

— Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἣν ἐφάνη μέλλουσα νὰ προκαλέσῃ ἐν Σερβίᾳ ἡ ἀπέλασις τῆς βασιλίσσης Ναθαλίας φαίνεται ὅτι ἀπεσοβήθη. Ἡ παραίτησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ Τζάγμα δὲν ἐγένετο δεκτή, τῆς διαγωγῆς του τυχούσης τῆς πλήρους ἐγκρίσεως τῶν συνυπουργῶν καὶ τῶν ἀντιβασιλέων. Ἐτέθη ὅμως ὑπὸ σύνταξιν ὁ ἀστυνόμος ὡς ἐκτελέσας ἀδεξίως τὰς περὶ ἀπελάσεως διαταγάς. Τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν Μίλετιτς ἡ παραίτησις ἐπῆλθε, διότι τὴν ἡμέραν τῆς στάσεως ἐγένετο ἄφαντος, καὶ οὐδαμοῦ εὑρίσκετο ὅπως διατάξῃ τὰ στρατεύματα νὰ ἐξέλθωσι τοῦ στρατῶνος, ὅτι δ' εὑρέθη τὸ ἑσπέρας ἐδήλωσε φιλοσοφικώτατα, ὅτι μὴ ἐπιδοκιμάσας ἐξ ἀρχῆς τὸ μέτρον τῆς ἀπελάσεως τῆς Ναθαλίας, οὐδεν ἠδύνατο νὰ πράξῃ πρὸς ἀποσόβησιν τῶν συνεπειῶν του.

— Σέρβος τις ἐπιστέλλει εἰς τὴν „Γεν. ἐφημ. τοῦ Μονάχου“ φοβερὸν κατηγορητήριον κατὰ τῶν Ἀλβανῶν τῶν καταδυναστευόντων τὸν σερβικὸν πληθυσμὸν τῶν βιλαετίων τοῦ Κισσόβου καὶ τῶν Βιτωλίων. „Τὸ μέγα των κατόρθωμα ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ εἶναι (λέγει) ὅτι ζῶσι ἀπὸ τριῶν χιλιετηρίδων ἐν μέσῳ ἐκπολιτιστικωτάτων ἐθνῶν καὶ μένουσι βάρβαροι. Οἱ Μυρμιδόνες τοῦ Ἀχιλλέως, οἱ Ἠπειρῶται τοῦ Πύρρου, οἱ Ἀλβανοὶ τοῦ Σκενδέρβεη οὐδαμῶς διέφερον τῶν σημερινῶν Ἀρναούτ. Καὶ παρὰ τοῖς Σκύθαις ὑπῆρξαν φιλόσοφοι· ἀλλὰ παρὰ τοῖς Ἀλβανοῖς οὐδὲν ἀνεκαλύφθη ἴχνος ἡμερώσεως. Κράτη ἱδρυσαν παρ' αὐτοῖς, ἐν μὲν τῇ ἀρχαιότητι Ἕλληνες, κατὰ δὲ τὸν μεσαιῶνα Ἕλληνες καὶ Σέρβοι. Ὁ περίφημος Σκενδέρβεης ἦτο Σέρβος(!) τοὺς δὲ κατὰ τῶν Τούρκων ἀγῶνάς του συνεκρότησε κυρίως τῇ βοηθείᾳ Σέρβων ἐκ Δίβρας“.

Εἰδήσεις.

— Παρὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν ἐφημερίδων σχετικῶς πρὸς τὰς περὶ ἀνανεώσεως τῆς τριπλῆς συμμαχίας διαπραγματεύσεις ὁ Ταχυδρόμος τοῦ Βερολίνου πληροφορεῖται ὅτι ὁ Κ. Ρουδινης ἐδήλωσεν ἐσχάτως εἰς τὰ ἀνακτοβούλια Βιέννης καὶ Βερολίνου τὴν στερρὰν αὐτοῦ θέλησιν πρὸς διατήρησιν τῆς τριπλῆς συμμαχίας.

— Κατὰ τὴν «Ἐλευθερίαν» τῶν Παρισίων ὁ Τσάρος ἀπένειμεν εἰς τὸν ἄλλοτε βούλγαρον λοχαγὸν Βενδέρεφ, ἐξόριστον ἤδη μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς ἐκδιώξεως τοῦ πρίγκηπος Βάτεμβεργ, τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ τάγματος τοῦ Στανισλάου. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ ἐν λόγῳ παρασήμου ἐπροξένησε ζωηρὰν ἐντύπωσιν ἐν τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις τῆς Βιέννης.

Ὡς γνωστὸν πρῶτος ἐτιμήθη διὰ τοῦ παρασήμου τούτου ὁ ἄλλοτε ταγματάρχης Γκροῦεφ φίλος καὶ συνεργάτης τοῦ Βενδέρεφ.

— Ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Δηλιγιάννης συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του καὶ τινων μελῶν τῆς Ἑλλην. παροικίας ἀπῆλθεν εἰς Χάβρην ὅπως ἐπιδώσῃ ἐπισήμως τῷ κυβερνήτῃ τῶν „Ψαρῶν“ πολυτελῆ καὶ καλλιτεχνικωτάτην εἰκόνα δωρηθεῖσαν εἰς τὸ Ἑλλην. θωρηκτὸν διὰ συνεισφορᾶς τῶν ἐν Παρισίαις Ἑλλήνων. Μετὰ τὴν τελετὴν τὸ πλήρωμα ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς πατρίδος.

— Λέγεται ὅτι ὁ πρόξενος τῆς Ἰταλίας ἐν Κερκύρᾳ κ. Βέριος θὰ μετατεθῇ, ἀφορμὴ δὲ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ εἶναι αἱ ἐριστικαὶ συζητήσεις ἃς προεκάλεσεν ἐν δυσὶν ὀργάνοις τοῦ ἰταλικοῦ τύπου τὸ τηλεγράφημα, δι' οὗ ὁ φιλαλήθης πρόξενος διέψευσε τὰς περὶ τῶν κερκυραϊκῶν ὑπερβολάς!

ΕΛΛΑΣ

— Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ περ ἀποζημιώσεως γνωστῇ ἀγωγῇ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἐθνικῆς» Ἐτεοκλέους Κυριακοπούλου ἐναντίον τοῦ πρώην βουλευτοῦ Κυκλάδων Στεφάνου Σκουλούδη, ὑποχρεώνει τὸν ἐνάγοντα νὰ ἀποδείξῃ ἐγγράφως τὴν [illegible] μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Σκουλούδη συμφωνίαν, διότι αἱ προσαχθεῖσαι ἐπιστολαὶ δὲν ἀποδεικνύουσι βάσιν ἀγωγῆς. Ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἐθνικῆς», ὡς γνωστόν, ἐζήτει ἀποζημίωσιν 100,000 φρ. παρὰ τοῦ Σκουλούδη ὡς ἀμοιβὴν ὑπηρεσιῶν καὶ παροχῶν εἰδήσεων, ὅσας ὡς εἰδήμων τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων παρέσχεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν πρὸς αὐτόν.

— Σύμπας ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος, ἐξιστορῶν τὴν κατὰ τοῦ Τσάρεβιτς ἐπίθεσιν, ἀφιεροῖ ἰδιαιτέρας παραγράφους εἰς ἐξύμνησιν τοῦ ἕλληνος βασιλόπαιδος Γεωργίου. Οὕτω π. χ. ἀναγινώσκομεν ἐν γερμανικῇ ἐφημερίδι ἐκ τῶν ἐγκρίτων τὰ ἑξῆς: «Ἡ σωτηρία τοῦ ρώσσου διαδόχου, ὀφειλομένη ἀναντιρρήτως εἰς τὴν γενναιότητα τοῦ ἕλληνος βασιλόπαιδος Γεωργίου, ἀνυψοῖ τοῦτον εἰς περιωπὴν εἴδους τινὸς μυθολογικοῦ ἥρωος, ἄλλου Ἡρακλέους. Ὁ βασιλόπαις ἐκ φύσεως ἤδη πεπροικισμένος δι' ἐξόχου δυνάμεως, ἠσκήθη ἰδιαιτέρως κατὰ τὸ σῶμα καὶ διὰ τῶν ναυτικῶν γυμνασίων, ἀφοσιωθεὶς μετὰ πάθους εἰς τὸν ναυτικὸν

γαρίτου καὶ ἄλλα πολλά. Δυσκόλως θὰ ἠδύνατό τις ν' ἀριθμήσῃ τὰ ἐν λόγῳ περιττὰ ἀντικείμενα δι' ἃ ἐδαπανήθησαν ἑκατοστύες χιλιάδων ρουβλίων.

Ἀλλὰ ποῖον τέλος πάντων τὸ πολυτιμότερον κόσμημα καὶ κειμήλιον τοῦ δωματίου;

Ἦν ἀναμφιβόλως αὐτὴ ἡ κυρία τῆς τιμῆς Νελίδωφ ἡ ἀναπαυομένη ἐν μέσῳ τοῦ πολυτελοῦς τούτου ἀνακτόρου. Ἡ εὐγενὴς αὕτη κυρία εἶχεν ἀποκτήσει τρία τέκνα ἐκ τοῦ αὐτοκράτορος πλὴν ἀλλ' ὅμως διετήρει ἅπασαν τὴν ἀνθηρότητα τοῦ κάλλους αὐτῆς. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου αὐτῆς ἦσαν κανονικώτατα εἰς τρόπον ὥστε ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ αὕτη ὡς ἡ ὡραιοτέρα γυνὴ τῆς Ῥωσσίας· ἐστερεῖτο μὲν τῆς ἡδυπαθοῦς ὡραιότητος τῆς Μοντεσπάνης ἀλλ' εἶχε τὴν αὐστηρὰν καὶ ἀκαταμάχητον ὡραιότητα τῆς Μενθενόνης. Ὡς αὕτη εἶχε τρώσει καιρίως τὴν καρδίαν τοῦ Λουδοβίκου XIV οὕτω καὶ ἡ Νελίδωφ ἐκυρίευσε τὴν καρδίαν τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου οὐχὶ μόνον διὰ τῆς καλλονῆς ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ πνεύματος αὐτῆς· καὶ ὅμως ὑπεκρίνετο ὅτι τὰ πάντα ἐξετέλει κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ. Ὁσάκις ὁ Νικόλαος ἀπήρχετο παρὰ τῇ ἐρωμένῃ του αὕτη κατώρθου νὰ ἐπισπάσῃ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ καὶ ἀναγκάσῃ αὐτὸν ὅπως ἀποφασίσῃ τι κατὰ τὸ δοκοῦν. Ὁμολογουμένως ὅμως οὐδέποτε ἡ Νελίδωφ μετεχειρίσθη ἐπὶ κακῷ τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος ἐπιρροήν αὐτῆς, καὶ κατὰ τοῦτο διέφερε τῆς Μενθενόνης· οὐδέποτε ἐδοκίμασε νὰ κατάσχῃ τὰς μεγίστας θέσεις καὶ ἀναδειχθῇ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ θεωρηθῇ πανίσχυρος ἅτε δὴ καλῶς γινώσκουσα τὸν ἀλαζόνα καὶ ὑποπτον αὐτοκράτορα, ἐγίνωσκε τὴν πρὸς τὴν οἰκογένειάν του ἀπεριόριστον ἀγάπην καὶ ἐξετίμα τὸν πρὸς τὴν ἀσθενῆ σύζυγόν του σεβασμόν, ἡ ὁποία ἐζήτει τὴν ἀσφάλειαν τῆς δυνάμεως αὐτῆς οὐχὶ ἐν τῇ κοσμικῇ ὑπεροχῇ ἀλλ' ἐν τῇ μοναξίᾳ δι' ὃ πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς Πετρουπόλεως δὲν ἐγίνωσκόν τι περὶ τῆς κ. Νελίδωφ.

Εἶναι δύσκολον νὰ ὁρισθῇ ἐὰν ἡ ἀποσιώπησις αὕτη τῶν κατοίκων τῆς Πετρουπόλεως προῆρχετο ἐκ τρόπου ἢ ἐξ ἀγνοίας· ὅπου ἡ κατασκοπεία δὲν εἶχεν ἔτι εἰσχωρήσει ὡμίλουν περὶ αὐτῆς, ἀλλ' οὐδέποτε ἐξέφραζον μῖσος ἢ ἀποστροφὴν πρὸς τὴν Νελίδωφ, ὅπως συνέβαινε τοῦ λόγου γενομένου περὶ τοῦ προμνησθέντος Μάλιῦ Μιχαήλ.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ εὐνοουμένη τοῦ αὐτοκράτορος ἦν μελαγχολικὴ καὶ τεθλιμμένη· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἔβρεχον τὸ ἀρτιφανὲς μυθιστόρημα τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ χωρὶς ποσῶς ἡ ἀνάγνωσις νὰ μεταδοθῇ εἰς τὸν νοῦν. Ἀπό τινος ὁ αὐτοκράτωρ ἤρξατο ἐπισκεπτόμενος αὐτὴν σπανιώτατα καὶ ἐπ' ὀλίγον χρόνον· πολλάκις ἐκάθητο ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν χωρὶς ποσῶς νὰ ὁμιλῇ ἢ τὸ ὀλιγώτερον εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτῆς ἀπήντα συντόμως καὶ τεταραγμένως.

Μὴ προσέγγιζεν ἡ δύσις τοῦ ἀστέρος της;

Μήπως ἄλλη τις ἔτρωσε τὴν καρδίαν τοῦ αὐτοκράτορος, τὸν ὁποῖον αὕτη ἠγάπα καὶ ἐλάτρευε τοσοῦτον εἰλικρινῶς; μήπως ἔφθασεν ἡ στιγμὴ ἐκείνη, καθ' ἣν θὰ κατεπατεῖτο ὁ ἔρως αὐτῆς καὶ ἡ δόξα; Ἐνῷ μέχρι τοῦδε ὁ αὐτοκράτωρ τὰ πάντα ἀπεκάλυπτεν αὐτῇ, ἐνῷ μάλιστα πολλάκις ἐζήτει παρ' αὐτῆς συμβουλὰς καὶ παρηγορίαν (διότι καὶ ὁ μαλλον ἀλαζὼν ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην παρηγορίας) σήμερον ἀπαντᾷ μετ' ἐπιφυλακτικότητος εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτῆς. Μὴ ἔπαυσε πλέον νὰ τὴν ἀγαπᾷ;

(Ἀκολουθεῖ.)

βίον. Ὅτε, συμπληρώσας τὴν ἐν Κοπεγχάγῃ ναυτικήν του ἐκπαίδευσιν, ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας, ἐξέπληξε τὸν κόσμον διὰ τοῦ παραστήματος αὐτοῦ, ὅπερ ἐντὸς τῶν ὀλίγων τῆς ἀπουσίας του ἐτῶν εἶχε θαυμασίως ἀναπτυχθῆ. Ἐν τῇ αὐλῇ ἐθεωρήθη ἔκτοτε ἀληθὴς ἀθλητής. Τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν του δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν αἱ μετὰ τῆς αὐλῆς σχετιζόμεναι κυρίαι, ὧν οἱ λεπτοὶ δάκτυλοι ἔτριζον κατὰ τὸν χαιρετισμὸν τοῦ βασιλόπαιδος. Τῆς δὲ δυνάμεως τῶν βραχιόνων του ἔδωκε καὶ ἄλλοτε ἱκανὰ δείγματα, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονὴν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Παίζων ἀναρριχᾶται εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὑψηλοτέρου ἱστοῦ, οὐχ' ἧττον δὲ ἀξιόλογος εἶνε πυγμάχος καὶ παλαιστής. Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους εἶναι εὐνόητος ἡ λατρεία, ἧς ἀπολαύει ὁ πρίγκηψ ἐν τῷ ναυτικῷ καὶ καθόλου παρὰ τῷ λαῷ τῆς Ἑλλάδος. Ὅσον δὲ γενναῖος εἶναι ἐν τῇ θαλάσσῃ, τοσοῦτον ἁβρὸς καὶ εὐχάριστος εἶναι ἐν τῇ θαλάσσῃ, τοσοῦτον ἁβρὸς καὶ εὐχάριστος εἶναι ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἀνεξαρτήτως τῆς κοινωνικῆς του θέσεως εἶναι περιζήτητος εἰς τὰς μεγάλας συναναστροφάς, ὧν ἀποτελεῖ τὸ θέλγητρον. Ὁ βασιλόπαις Γεώργιος εἶναι τώρα 22 ἐτῶν, ἤτοι κατὰ ἓν ἔτος νεώτερος τοῦ ρώσσου διαδόχου».

— Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ὡς πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν φαίνεται ὅτι κατηυνάσθη ἴσως ἵνα ἐπέλθῃ ὀξυτέρα. Λέγεται ὅτι ὁ Κουμουνδοῦρος συνδιασκεφθεὶς μετά τινων φίλων του ἐμήνυσε τῷ κ. πρωθυπουργῷ ὅτι ἡ μὴ ὑπογραφὴ τῶν βασ. διαταγμάτων ἀφορᾷ τὴν φιλοτιμίαν ἁπάσης τῆς κυβερνήσεως. Ὥστε ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἔλαβε νέας ἀποφάσεις μὴ ἐννοῶν ν' ἀπομακρυνθῇ τοῦ ὑπουργείου μόνος αὐτός.

Ὅτι ταῦτα ἔχουσιν ἀληθείας δεικνύει ἄρθρον τῶν «Καιρῶν» ἐφημερίδος φίλα φρονούσης τῷ κ. Κουμουνδούρῳ, ὅπερ, ἀφοῦ γενικῶς ὁμιλεῖ περὶ τῆς βασιλείας καὶ τῶν καθηκόντων Αὐτῆς καταλήγει:

«Ἐν τούτοις, διαδίδεται ἀπὸ μηνῶν ἤδη, ὅτι πλεῖστα διατάγματα ἀναγόμενα εἰς τὴν καθαρῶς διοικητικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου μένουσιν ἐν τῇ αὐλῇ ἀνυπόγραφα, αἱ διαδόσεις δὲ αὗται, εἰς ἃς δὲν πιστεύομεν, σκανδαλίζουσι σφόδρα τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπὲρ τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν καὶ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας. Εἰς τὰς διαδόσεις ταύτας ἔχουσι καθῆκον νὰ θέσωσι τέρμα οἱ ὑπεύθυνοι διαχειρισταὶ τῆς κυβερνήσεως, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ κ. πρωθυπουργός, ὁ ἀξιωθεὶς τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους καὶ ταχθεὶς τοῦ πολιτεύματος φρουρός. Ἡ ἄρνησις τῆς ὑπογραφῆς τῶν διαταγμάτων, περὶ ὧν ὁ λόγος, σημαίνει προδήλως ἄρνησιν βασιλικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ὑποχρεοῖ τὸν κ. πρωθυπουργόν, τῆς κυβερνητικῆς ἀξιοπρεπείας κηδόμενον καὶ τῶν θεσμῶν, νὰ ἄρῃ τὸ κώλυμα ἢ νὰ καταθέσῃ τὴν ἀρχήν».

— Ὁ «Ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἀμβούργου», ἡμιεπίσημον γερμανικὸν φύλλον δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγέλον ὅτι ἡ μνηστεία τοῦ Τσάρεβιτς μετὰ τῆς βασιλόπαιδος Μαρίας εἶναι πρὸ πολλοῦ ἀποφασισμένη. Ἡ μνηστεία ἀγγελθήσεται ἐπισήμως μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ρώσσου διαδόχου ἐκ τῆς περιηγήσεώς του.

— „Ὕδρα.“ Τέλος πάντων μετὰ τόσα βάσανα καὶ δοκιμάς, ἃς ὑπέστη τὸ πολυπαθὲς θωρηκτὸν ἐγκατέλιπεν τὰς ἀκτὰς τῆς Γαλλίας καὶ πλέει, ἤδη τὸν Ἀτλαντικὸν κατευθυνόμενον εἰς Πειραιᾶ, ἔνθα ἀναμένεται περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνός.

— Ὁ ἐν Ζακύνθῳ ἔμπορος Φέρος Ἰσραηλίτης ἐκοινοποίησεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν αἴτησιν Θεραπείας διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ ἀποζημίωσιν παρὰ τοῦ δημοσίου 70 χιλ. δραχ. λέγων ὅτι ὑπέστη τόσην ζημίαν κατὰ τὰς γενομένας ἐκεῖ τὸ Πάσχα ταραχάς. Φαίνεται ὅτι θὰ προβῇ εἰς ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δημοσίου καὶ διὰ τοῦτο ἐκοινοποίησε τὴν νομικῶς πρὸς τοῦτο ἀπαραίτητον αἴτησιν Θεραπείας, τῆς ὁποίας αἱ βάσεις δὲν φαίνονται τόσον ἰσχυραί.

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ «Σαμπάχ», περὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ γενομένων ὁμιλοῦσα, συγχαίρει τῇ Ἑλληνικῇ Κυβρενήσει ἐπὶ τῇ δραστηριότητι, ἣν ἀνέπτυξε πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ κατεύνασιν τῶν πνευμάτων. Ἡ δὲ «Ταρὴκ» ἀφορμὴν λαμβάνουσά ἐκ τῶν ἔνεκα τῆς τελευταίας χρηματιστικῆς κρίσεως οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως ἐπιτίθεται ἰδίως κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κ. Καραπάνου ὅστις, λέγει, ἐνῷ πρὶν ἢ ἔλθῃ εἰς τὰ πράγματα κατεδίκαζε τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ Τρικούπη, ὑπουργὸς γενόμενος οὐ μόνον οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ λυσιτελές, οὐδεμίαν δὲ οἰκονομικὴν μεταρρύθμισιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν πτῶσιν τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων εἰς μεγίστην ἀπορίαν ἐνέβαλε τὸ ὑπουργεῖον· διὸ καὶ οἱ Ἕλληνες ἤρξαντο νὰ παραπονῶνται βλέποντες ὅτι τὰ ἔργα δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὰς προηγηθείσας ὑποσχέσεις.

Ὁμιλοῦσα ἀκολούθως ἡ «Ταρὴκ» καὶ περὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ καὶ Ζακύνθῳ γεγονότων, ἐξ ὧν πολλὰς δαπάνας ὑπέστη ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἀποστολῆς στρατοῦ καὶ πλοίων, ἐξαίρει τὴν πρώην κυβέρνησιν τοῦ Τρικούπη, πρὸς ὃν ἤρξαντο καὶ αὖθις, λέγει, νὰ ἀποβλέπωσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ ἀπόδειξις ἡ ἐν Πάτραις καὶ Μεσολογγίῳ γενομένη αὐτῷ πομπώδης ὑποδοχή, ἐνῷ τὰ μέρη ταῦτα διακρίνονται ἐπὶ δηλιγιανισμῷ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ἡ Α.Θ.Π. ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Διονύσιος ἔγραψε ὅτι οἱ ἰατροὶ συνέστησαν αὐτῷ νὰ ἀπέχῃ ἕνεκεν νοσήματος πάσης ἐργασίας διὸ διορίζει πληρεξούσιον αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐντελοῦς θεραπείας του τὸν μητροπολίτην Ἡρακλείας κ. Γερμανὸν παρέχων αὐτῷ τὸ δικαίωμα ν' ἀπευθύνῃ τὰ ἐν ἀνάγκῃ ταχρίρια τῇ Πύλῃ. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀποδεξαμένη τὴν πρότασιν ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον ταχρίριον δι οὗ γνωστοποιοῦσα τὴν ἀπόφασιν ζητεῖ τὴν ὑπὸ τῆς Πύλης ἀναγνώρησιν τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας ὡς πληρεξουσίου τῆς Α.Θ.Π. Μετὰ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνετάλη ὁ ἐπὶ τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς νὰ ἀπαντήσῃ ἀναμένεται δὲ ἡ ἀπάντησις ἐν τοῖς πατριαρχείοις.

— Λατῖνοι Πατέρες. Κατὰ τηλεγραφικὰς ἐξ Ἱεροσολύμων εἰδήσεις ἐν τῷ ναῷ τῷ ἐν τῷ σπηλαίῳ Βηθλεὲμ οἱ Φραγκισκανοὶ Πατέρες διέπραξαν δολοφονικὴν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ μητροπολίτου Θαβωρίου Σπυρίδωνος Ὁ ὀρθόδοξος μητροπολίτης ἱερούργει ὁπότε ὁ διάκονος αὐτοῦ Διονύσιος ἐξῆλθε διὰ τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ ναοῦ φέρων δίσκον ἀντιδώρου. Ἐκεῖ πρό τῆς θύρας ἐνήδρευον φραγκισκανοὶ πατέρες οἵτινες δια ροπάλων, καὶ πολυκρότων ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα. Ὁ μητροπολίτης ἀκούσας τοὺς κρότους καὶ τὰς κραυγὰς σπεύδει διὰ τῆς Β. Πύλης εἰς τὸν τόπον τῆς ταραχῆς· ἀλλ' οἱ Λατῖνοι ἱερεῖς ἐπιτίθενται κατ' αὐτοῦ διὰ πολυκρότου. Αἱ σφαῖραι εὐτυχῶς ἀστοχήσασαι τοῦ σκοποῦ ἔπληξαν τὸν ἱεροδιάκονον Φίλιππον, οὗτινος συνέτριψαν τὴν δεξιὰν χεῖρα.

— Τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 31 Μαΐου (ν. ἔ.) ἀγγέλλει ὅτι αἱ ἐν Κερκύρᾳ ἀταξίαι, θὰ ἐπαναληφθῶσιν, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακρίσεως κοινολογηθῇ. Ἡ κυβέρνησις λαμβάνει πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἡ φρουρὰ δὲ τῆς πόλεως ἐνισχύεται.

— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης καὶ τῆς Πέστης σχολιάζουσι κατὰ τρόπον βίαιον τὴν ἐπιδεικτικὴν ἀποχὴν τῆς Ρωσσικῆς αὐλῆς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ βασιλέως τῆς Ρουμανίας. Παρετηρήθη ἐκ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἀντιπροσωπευομένων μοναρχῶν, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας μόνος δὲν ἐνόμισεν ἀναγκαῖον ν' ἀποστείλῃ συγχαρητήριον ἐπιστολὴν εἰς τὸν βασιλέα Κάρολον.

— Αἱ ἐκ Ρωσσίας εἰς Γερμανίαν διευθυνόμεναι ἀμαξοστοιχίαι μεταφέρουσιν ἡμερησίως ἑκατοντάδας Ἰουδαίων ἐκδιωκομένων. Μέγας ἀριθμὸς αὐτῶν διατελεῖ ἐν ἄκρᾳ στερήσει. Ἐν Βερολίνῳ ὅπου πρό τινων ἡμερῶν ἔφθασαν αὐθημερὸν 1600 γίνονται δεκτοὶ ὑπὸ τῶν ὁμοθρήσκων αὐτῶν Γερμανῶν οἵτινες τοῖς δίδουσι τρόφιμα ἐνδύματα καὶ ὀλίγα χρήματα.

Τοῖς παρέχουσιν ἐπίσης εἰσιτήρια διὰ Λονδῖνον καὶ Νέαν Ὑόρκην ἀλλὰ φοβοῦνται ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νέων νόμων, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀποβίβασιν αὐτῶν.

— Ἡ ἀναχωρήσασα προχθὲς ἐκ Κ)πόλεως ἁμοξοστοιχία ἐξετροχιάσθη πλησίον τοῦ Τσερκέσκιοϊ καὶ ἐληλατήθη ὑπὸ συμμορίας 50 λῃστῶν ὁδηγουμένων ὑπὸ Ἕλληνος. Οἱ λῃσταὶ ἀπέσπασαν ἓν ἔλασμα καὶ ἐκλεισαν τὸν φύλακα καὶ τοὺς διαβάτας ὅπως μὴ αἰτήσωσι βοήθειαν.

Ἡ ἀτμάμαξα, ἡ ἅμαξα τῶν ἐπισκευῶν καὶ ἅμαξα 3ης θέσεως ἀνετράπησαν. Οἱ ἐπιβάται δὲ ἐτραυματίσθησαν βαρέως ἕνεκα τοῦ ἐκτροχιασμοῦ, ἐτραυματίσθη εἷς μόνον βαρέως ὑπὸ πυροβόλου, ὁ δὲ μηχανικός, πέντε ἐπιβάται τῆς 1ης θέσεως πάντες γερμανοὶ καὶ ὁ ἀρχιμάγειρος τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας ἐπλήγησαν ὑπὸ τῶν λῃστῶν οἵτινες ἀπαιτοῦσι 200 χιλ. φράγκα λύτρα.

Ὁ πρέσβυς τῆς Γερμανίας ἔλαβε διαταγὴν νὰ καταβάλῃ τὸ ποσὸν τορτον ἐπιφυλαττόμενος νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τῆς Πύλης. Οἱ ἀπαχθέντες ἐπιβάται δὲν διατρέχουσι κίνδυνον, ἡ δὲ ὑπηρεσία τῶν σιδηροδρόμων ἀπεκατέστη.

Ὁ τραπεζίτης Ἰσραὴλ ἐκ Βερολίνου ἀπελύθη ὑπὸ τῶν λῃστῶν, πρὸς εὕρεσιν λύτρων, ἀφίκετο δὲ ἐν Κ]πόλει τῇ 3 ὥρᾳ μ.μ. Ὁ κ. Ράδοβιτς ἐποιήσατο τὰ δέοντα διαβήματα παρὰ τῷ Σουλτάνῳ καὶ τῇ Πύλῃ τυχὼν ἐκτάκτου περιποιήσεως. Ὁ κ. Ἰσραὴλ θὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ χρημάτων εἰς Σαρανταεκκλησίας, ὡς ὑπέδειξαν οἱ λῃσταί. Τὰ λύτρα καταβάλλει ἡ Πύλη, ἥτις ἐξαπέστειλε στρατὸν πρὸς σύλληψιν τῆς συμμορίας.

— Ὁ τραπεζίτης Ἰσραὴλ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διερμηνέως τῆς ὀθωμ. Τραπέζης μετέβη ἤδη εἰς τὸ ὁρισθὲν μέρος διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν λύτρων.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος θ' ἀρραβωνισθῇ τὴν πριγκήπισσαν Ξενίαν θυγατέραν τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— Ὁ γνωστὸς ἐκεῖνος μανδρόσκυλος, ὅστις ἠκολούθησεν εἰς Ἄρταν τὸν βασιλέα, τῆς Ἑλλάδος ὅτε μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν προσαρτηθεισῶν ἐπαρχιῶν Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας, δὲν ζῇ πλέον. Ἐτελεύτησε πρὸς μεγάλην λύπην τοῦ ὑψηλοῦ κυρίου του τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐπὶ τῆς «Σφακτηρίας» προσωρμισμένης ἐν τῷ λιμένι Πατρῶν. Τόσον δὲ ἦτο ἀγαπητὸς εἰς τὸν βασιλέα, ὥστε ἐν ἀρχῇ ἀπέκρυψαν τὸν θάνατόν του κατὰ διαταγὴν τῆς βασιλίσσης, ἥτις δὲν ἐπεθύμει τὸ θλιβερὸν συμβὰν νὰ γνωσθῇ εἰς τὴν Α. Μ. ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς. Ἀλλὰ τὴν νύκτα περὶ τὴν 10ην ὥραν ὁ βασιλεὺς ἐνεθυμήθη τὸν πιστόν Του σύντροφον καὶ τὸν ἀνεζήτησε. Τότε δὲ ἀνηγγέλθη πρὸς Αὐτὸν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ μανδρόσκυλος ὁ ἐπικληθεὶς Μώψ, διὰ τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ βασιλέως, αὐτεβούλως ἀκολουθήσας Αὐτόν, ἀπέλαυεν ἰδιαιτέρας ὅλως εὐνοίας. Ὁ βασιλεὺς ποτὲ δὲν τὸν ἀπεχωρίζετο, καὶ τὴν νύκτα δὲ ἀκόμη ἐκοιμᾶτο παρὰ τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα. Μίαν μόνον φορὰν πρὸ 5—6 ἐτῶν κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ μετὰ τοῦ βασιλέως περιεπλανήθη καὶ ἐχάθη. Ἐτέθησαν δὲ τότε εἰς κίνησιν ὅλαι αἱ ἀρχαὶ καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν ἀνακτόρων πρὸς ἀνεύρεσίν του. Εἰς χωροφύλαξ μάλιστα, ἰδὼν καθ' ὁδὸν σκύλον ὁμοιάζοντα τὸν Μώψ καὶ σπεύσας νὰ τὸν συλλάβῃ, κατεπατήθη ὑπὸ ἁμάξης καὶ ἔμεινε κλινήρης ἐπὶ δύο μῆνας, ἔπειτα δὲ προσελήφθη ὡς θυρωρὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, ἀμειφθεὶς διὰ τὴν προθυμίαν του. Ὁ Μώψ ἦτο ὁ ἰδιαίτερος σαλπιστὴς τοῦ βασιλέως· ἐκ τῶν ὑλακῶν του τὸ προσωπικὸν τῶν ἀνακτόρων ἐννόει ὅτι ἡ Α. Μ. δὲν εἶναι μακράν. Τώρα δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἀπέθανεν ἐκ γηρατείων ὁ ταλαίπωρος, ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν κατετυραννήθη ὑπὸ ὀδυνηροτάτων ρευματισμῶν.

— Ἔκτακτον βιβλίον. Ἐξεδόθη ἐν Λονδίνῳ βιβλίον περιέχον τὸ „πᾶτερ ἡμῶν“ εἰς τριακοσίας διαφόρους γλώσσας, ἑκάστης μετὰ τοῦ ἰδιάζοντος αὐτῇ ἀλφαβήτου.

Ὁ τόμος οὗτος θεωρεῖται ὡς θαῦμα τυπογραφικὸν ὑπερέχει, πραγματικῶς, παρομοίου ἔργου ἐκδοθέντος ἐν Βιέννῃ πρὸ 150 ἐτῶν, ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τυπογραφείου, καὶ περιέχοντος τὴν αὐτὴν εὐχήν, ἀλλ' εἰς ἑκατὸν μόνον γλώσσας.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΠΙΛΟΙ! ΠΙΛΟΙ! ΠΙΛΟΙ!

Τρέξατε εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου κατάστημα τοῦ κ-ου Κυριακοῦ Λεοντίου. Θὰ εὕρητε πίλους θερινοὺς παντὸς εἴδους καὶ νεωτάτου συστήματος εἰς τιμὰς ὑπερτέρας παντὸς συναγωνισμοῦ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὅπως εἰδοποιήσω τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι παρ' ἐμοὶ εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται δέρματα ἐξειργασμένα διαφόρου ποιότητος βάρους καὶ χρωμάτων, ὡς καὶ διάφορα Χιακὰ προϊόντα εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμάς

Οἱ βουλόμενοι ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ ἐν τῷ α. τμήματι ὑπ' ἀρ. 190 κατάστημα τοῦ κ-ου Μονδινοῦ παρ' ᾧ δικμένω.

3—4

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης Ἀναστ. Ἀθανασιάδης. Συντάκτης, Β. Ν. Γουναρόπουλος. Γ. Στυλιανούδης.

Τύποις Βοϊνίκωφ.